

Přepsané první stránky lenešické obecní kroniky psané Kurentem.

Rok 1839

Roku 1839 byl za rychtáře zvolen Johan Havránek, soused z čísla 24. a ten byl 3 leta po sobě. Za jeho časů se stal dole u Janů "Boží oheň". Dne 14. aprila, v 9 hodin večer a vyhořelo číslo 53 Jechovic a 49 Schubert, 48 Papš a dolejší hospoda 47 a za dolní hospodou ty tři domky, to jest číslo 66 Havránek, č. 67 Kos a N. 68 Juna. Tyto mejnované živnosti byly všechny pojištěny a s Aschance každý dostal peníze které mu patřily a to hned, takže mohli hned stavět. Mnohý dostal, jako hospoda N. 67, 660 zlatých a jiný 500 a 450 a nejmíň 300 zlatých a ty zde byly za osm dní, pomoc byly dobrá, že se mohlo hned stavět.

Toho roku obilí platilo po žních, žito 12 a taky 13 zlatých, pšenice 15 a 16 zlatých a 45 krejcarů a ječmen 9 a 10 zlatých, oves 6 zlatých a seno 2 zlaté a 30 krejcarů a libra vlny byla za jednu zlatku a 75 krejcarů a sáh dříví tvrdý 10 zlatých a měkký 8 zlat. a to všechno v šajnech a sklizunk byl toho roku prosím dobrý. Žito dalo jeden strych 10 a 12 mandelů a pšenice a ječmen byla hojnost a práce též dost.

Rok 1840

Na to roku 1840 byla zima malá, sníh tu byl málo vidět, jenom velký větry, takže vítr místame pobral zem i s obilím, takže v Zájezdě stály žita bez zrní, jen prázdný kořeny. Tak daly ze strychu 4 a 5 a nejvíce 6 mandelů, ale pšenice, ta dala ze strychu 9 mandelů, ale ječmen tři a tři a půl, ale žito sypalo 3 a půl věrtele a pšenice šla na jeden strych, ječmen jeden a třičtvrti strychu.

Rok 1841

Rok 1841 byl opět jen prostřední sklizunk, neboť byla zem tuze vyschlá, zima byla slabá, takže moh celou zimu orat. To dal jeden strych 7 mandelů žita, 6 mandelů pšenice a 4 mandele ječmene a žito stálo 7 zlatých 30 krejcarů a pšenice 12 zlatých a ječmen 5 zlatých a 30 krejcarů, oves 3 zlaté, seno 2 zlaté a 30 krejcarů, vlna libra 1 zlatku a 36 krejcarů a maso to stálo pořád na svém penízu, hovězí 20 krejcarů, vepřové 24 krejcarů, telecí a skopové 15 krejcarů. Erteplů bylo málo, ale dobrý a seno tuze pěkné a o otavu byla nouze, ta byla vzácná od roku 1840.

Toho roku u Loun vítr pobral jednomu z pole voranici tak, že mu holuby všecken hrách sežraly, že pole leželo jako lado chalupníků.

Rok 1842

Roku 1842 a den 9.III. byl za rychtáře zvolen Mikuláš Korb z N.14 od souseda a úřadu. Toho času byl Josef Hruška za staršího obecního a Jan Podlaha a Josef Pišoft a Jan Slavík konšelé a ponevadž se c.k. inženýři očekávali, tak on Mikuláš Korb, rychtář, žádal na ouřad a sousedy aby on, od kvartírování vojska poraden byl, že s tím, jak se pravilo moc práce míti bude. Tak jak slavný ouřad, tak také sousedé spokojeni byli a jemu hned Antona Wagnera z čísla 17 ustanovili, který za něho službu měl. Měl pole u Stríbrníka a byl od vojska frei a jakožto kvartirmaistr to vše pořádal a qvaertiroval a den 14.března v kanceláři s přísahou přítomen byl.

Rok 1842 byl náramě suchý, takže dost málo přšelo a který déšť přišel, ten neměl žádný účinek. Toho leta ostalo mnoho úhorů ležet nezoranych, takže mnohý jen dost málo poškrábal a do toho sil. Sklizunk byl jen malý, žito dalo jenom po jednom strychu 5 mandelů a pšenice též 5 mandelů a ječmen, ten byl kor špatný, takže jeden strych dal 20 snopů, ale to byl ten pěkný a ten špatný dal mnohdy 10 snopů a taky 9 snopů. Ale po žních nebylo obilí hned drahý, to bylo za 9 a 10 Fl.zlatky, ale v čerwnu /juli/ roku 1843 přišlo žito až na 25 zlatých, ječmen 14 zlatých a pšenice 23 zlatých, pod žito o 2 zlaté méně.

Roku 1842 byl dobytek tuze laciný s krze velikou nouzi futru. Toho roku se zabilo mnoho mladýho dobytka, který ještě k užitku nebyl, to se prodával dvouletý volek za 18 a 20 zlatých a starý krávy za 13 a 15 zlatých a 20 zlatých, která měla ještě pár kilo loje. Pár silných volů, který do tahu hodící se byli za 150 zlat. a nejvejš 180 zlatých a museli býti hodící se do dvora. Naše luka ty se ani nesekaly, ty se jenom pásly, dřív po vrškách a otavy po celých se spásly. Toho roku bylo zle o mletí, potoky byly vyschlý a stoky, ty byly na mnohých místech přeschlý, že mohli s rukou ryby chytat. A to se platilo od mletí od 1 sta, všeobecně 1 zlatka šajnu a diškréce víc než mletí a ještě musel někdy čekat 3 i čtyři neděle. Chudý lid byl v tom tuze zle, takže se sbírky dělaly pro ně. Toho orku brambory nebyly žádný a v těch místech, kde jsou, tam bylo hladu dost, takže se lid v kraji loketském, skrze velký hlad zdvihal. Sbírký se dělaly po všech místech a městech a veliký, ale to vše bylo málo.

Toho roku 1842 bylo všeho málo a ještě na mnoha místech velké ohně byly a to z té příčiny, že bylo vše tuze suchý a taky, že mnohý neopatrný byl, svou neopatrností si svou živnost nedbale zapálil. Tento rok jeho Milost, Nejjasnější a Milostivý císař pán

dal všechny cesty od Slaného až do Prahy vopravit, aby dostali lidé práci, ale tam bylo mnoho rozepří až tam musela celá skvadrona dragounů vyjet, aby se utišili a to skrze málo platů. Toho roku 1842 přešel náš pan purkrabí Peregrin Hosner na penzi a přišel k nám pan správce Franz Aschenpraun, dne 19.prosince a ten také byl za nás poslední auředník. Na to se náš slavný a celý auřed odebral k panství postoloprtskému, ale až od roku 1846. Dne 31.prosince, když on skrze slabý zrak také na penzi přišel.

Roku 1842 se vozilo na hráz od Hořejší hospody až k Poustce, která hráz koštovala mnoho for paždýho. Sedlák měl přes 120 for a chalupník též ten díl "1/3". Skrze k tomu hned bylo mnoho rozepří a křiku těch co tomu nechtěli rozumět a pak kór nic nedělat, ale kdo trochu tomu rozuměl, ten také rád vozil, protože věděl jaká potřeba toho byla a je to věc tuze dobrá a potřebná je jak skrze "Boží oheň" včas vody velkou by se muselo jen na to dovézt a k nám by nebyl mohl žádný. Též i každý jaro se nemohlo nikdy ze vsi než skrz některé stavení a to nejvíc skrz Hořejší hospodu.

Rok 1843

Roku 1843 byl opět dobře prostřední sklizunk. Po jednom strychu bylo 9-10 a 12 mandelů žita a pšenice 9 a 10 mandelů a ječmene 5 a 6 mandelů a oves 4 a 5 mandelů, jak pole které bylo. Erteplů bylo hojně a sena a otavy bylo prostředně a žito platilo 11 zlatých, pšenice 13 zlatých a ječmen 7 zlatých a oves 4 zlaté a 30 krejcarů. Hrách byl za 10 zlatých, seno 2 zlatky a 15 krejcarů, kupa slámy dlouhý 8 zlatých, ječné 5 zlatých, ale dobytek hovězí a skopový ten byl drahý, protože před rokem sucho mnoho pobilo. Volek 3 a 4 letý koštoval 140 zlatých a 150 zlatých a schopný pár volů koštovali 400 a taky 50⁰ zlatých, pár skopců 25 zlatých, u koz tlustý sorty 20 a 23 zlatých.

Toho roku, 30.juni, se sem dostali císařští inženýři pan Jan Josef Čarný a pan adjukt Franz Ohm a byli tu asi do 16.augusty. Též měli sebou tři vojáky, které po numerech jejich stravu měli a ty měřili všechno jak zde je. Pole, luka, zahrady, též všechny stráně, stavení a vydrželi zde celých 7 tejdů. Při tom bylo mnoho štrapáce, tekže když lidé vázali, my se jen špacírovali a to nám koštovalo mnoho peněz, které jsme jim museli dáti, aby naše obilí na polích ušanovali. Při tom měření navíc byl jsem já Anton Wágner, toho času quartiermaistr, jako provedení v poli a to trvalo 38 dní. Též toho roku dne 27.listopadu sme žádali slavný auřed, aby nám byly dány k našim živnostem ty obecní luka, to jest Brod, Trávníček

a Čížka, za jisté placení do obecní kasy, ale to se tahalo kór dlouho, až přece nám to bylo povoleno

Rok 1844

Roku 1844 sme byly opět nešťastní, my ubozí lenešičtí osadníci a velice tuze. Neb naše osení, které z jara špatné bylo, se nám pěkně sebralo a spravilo, tak kdo je viděl dne 20. máje, ten radostí zaplesal, ale dne 21. máje, na sv. Feligia o 11 a 1/2 hod. napoledne, takové silné mračno a bez deště, už jen samé kroupy byly a se spustily a tolik jich napadlo, že ještě druhý a třetí den, v místech takových kde slunce nemohlo, ležely a tak velké byly, že jedna vážila 3 a 4 lotu a ty tak naše žita a ječmeny roztloukly, že jak druhý den slunce rozsvitlo, bylo hned všechno suchý a žita lehký. Kdo to nechal, měl málo a kdo to nesekal a nechal dál růst, ten měl ještě méně. Kdo ale posekal a sil hrách a nebo něco jiného, ten dobře udělal, nebo měl co krmit a taky i zrno na druhý rok pěkné.

Kdyby nebylo tak dlouho přšelo, asi do 3. Juny, byl by mnohý zasil něco jiného ale velký deště všechno zdržely. Tak jich tam nás bylo jenom 12, který tam hrách naseli a ti všecky měli lepší ječmen na druhý rok, než ti který nechali ta potlučená žita. Na hrách byly ovšem taky špatné časy na sklézení. Takové větry, že hrách rozkoulely od našich Hrádků až do Zájezda. A myší toho roku bylo veliké množství, takže kdo nechal hrách ležet jen 3 dny, tak ho polovic sežraly. Ty potlučený žita uschly a když přestalo přšet, pak ty potlučením teprv docela málo spodnožily a ta podnož se teprve sklízela až po všem obilí, na konec Augusty a pozdějš a to ještě až z toho nebyla sláma ani zrno. Mandel sypal 1 a 2 a nanejvyš 2 a čtvr. Pšenice se ale hezky spravily, protože byly pozdní a ječmeny ty byly na Dlouhých Honech a v Růvni tuze špatný. Sena byly před tím neštětstím tuze pěkný ale kroupy je tak ztloukly, že potom dost málo odrostly a otavy taky nebyly k ničemu i ouhory nevydaly toho roku žádnou potravu pro ovce. Vše bylo po těch kroupách a po těch deštích, k tomu ten čas samá zima, byly jako zabítý, takže ani stromy po 2 leta žádné ovoce neviděly, ale žito na semano to se dobře hodilo, docela schopné bylo k setí nebo který odjinud semena koupil, ten zle pochodil, ten měl žita tuze řidký, proto se každějmu radí, koho by to potrefilo a musel skrz jakoukoliv příčinu semena hledati, aby raději po domácnosti se o ně postaral.

Rok 1845

Roku 1845 byl u auřadu za rychtáře Anton Wágner z N. 17 zvolen dne 19. března a hned také pod přísahu vzatý a potvrzený. Toho roku

1845 byla velká zima, že trvala až do 30. března a tak silná, že mnoho vod dočista vymrzlo, že se na lukách mlít mohlo. V lounech pan Páter Katecheta Linhart, svými žáky i mnoha pány jedl beránka velikonočního pod mostem, na ledu, na památku a to se stalo v jiných městech i v Praze, že velcí páni je skrz paměť tam jedli. A když se led 31. března počal zdvihati, tak vody vstoupily v Praze na Wldavie o 17 stěevíců přes jejich břeh a na Laby u Litoměřic o mnoho výše, takže kdo neviděl, ten ouvěřit nemůže. Mlíkojedy a Prosmyka, co jen to sme my viděli, ty byly celý pod vodou takže stavení se rozpadlo a vzalo tuze velkou zkázu. Lidu mnoho přišlo též o dobytek, mnoho stavení nebyly vůbec k potřebě. Toho roku 1845 byly hojné žně. Žito dalo po 1 strychu 14 a 16 mandelů a sypalo 3/4 strychu a nejmíň 1/2 strychu mandel a platilo 10 zlatých nejdražší. Sena a otavy bylo dost. Hrachy a vikve bylo hojnost. Ten rok byl Božím požehnáním obdařen. Taky některý sedlák měl 2 a 3 stohy, za což buď Pán Bůh pochválen.

Rok 1846

Roku 1846 byla tuze nízká zima, takže moh každý orat kdy kdo chtěl. Sněhu bylo tuze málo, napadal jen dvakrát a to ještě jen na coul, ale zas hned roztál. Rok 1846 a den 13. února byl pro naši obec nešťastný den. Před polednem, po 10 hodině, vyšel Boží oheň od, jak se jmenovaly podle starýho pojmenování, u Šmídhanzlů z č. 13 a tak silný vítr byl, že z panský sýpky tašky dolů házel a ten oheň tak se rozmohl, že za 1/2 hodiny po celý vsi se zmohl. To pak že čp.13 - Bitner, čp.12 - Tichý, čp.11 - Richter, čp.8 - Hobr, čp.9 - Mlzer, čp.10 - Ingris, čp.26 - Hruška, čp.27 - Panská, čp.28 - škola, čp.29 - Veselý, čp.30 - Cíl, čp.31 - Slavík, čp.32 Prykner, čp.33 - Ryvola, čp.34 - Havránek, čp.35 - fara, čp.36 - Rukner, čp.37 - Heuler, čp.38 - Pišoft, čp.39 - Ditrich, čp.40 - Podlaha, čp.41 - Tichý, čp.42 - Ditrich, čp.43 - Leopold Berg, čp.44 - Hausenblas, čp.45 - Prykner, čp.46 - Veigelt, a ti vše načisto vyhořeli a jenom tři stodoly a to sice z č.32 a č.44 a č.46. Tyto dvě poslední byly už taškama kryty, tak se tím zachránily. Stodola Veigeltova, ta byla ochráněna z jeho pilnosti, nebo vrata dole už silně hořely, též i prkno, které u vrat je a on se odvážil a tomu neštěstí zabránil. Při tom ohni také naše obecní stříkačka vzala porušení. Pan Pišoft, kovář, zatahl ji do branky, za bratra jeho Josefa Pišofta, stodolu a tam když ona chytila, lidé nedhtěli odejít a stříkačku nechat stát a tak ona vzala velký porušení, že jedna strana celá shořela a dvě kola s sebou a ta správa koštovala v Lounech u pána Bufta, kotláře, i s lauchem

50 zlatých a 40 krejcarů kpnvenční měny a to ještě, že nám jako oproti ostatním a pro jeho věčný jmeno, tak levně udělal. Při tom děkujeme Bánu Bohu, žádný neuhořel, než jedna ženská, jménem Terenzie Hrušková, se tuze opálila, ale obec dala jí na své útraty vyhojit. A v tom ohni také velkého dobytka málo pošlo, jenom Johanoj Průknerovi z čp.32, která ne doma ale u Matyáše hořela. Toho času přišla k nám velká síla almužny, jak na obilí i chleba, erteplů, hrachu, čočky, sena, slámy, tuze a mnoho všeho, takže pomoc byla rychlá a hojná. Škoda obnášela celá suma 23.933 zletých 33 krejcarů KM, mimo těch věcí, které jako v dobytku a v nářadí se rozbilo. Nato přišla tuze rychlá a velká pomoc. Hned druhého dne přišlo k nám z několika míst mnoho chleba, mouky, erteplů, čočky, hrachu a později přivezli obilí. Žita 93 a 1/2 strychu, na 1 čtverci ječmene 175 a 1/4 strychu, hrachu 1 a 1/2 strychu, čočky 1 strych, erteplů 39 strychů, mouky 2 styrchy, a pšenice 21 strychů, a sena 162 strychy, slámy 73 kop 1 mandel a chleba 369 bochníků a na penězích 1.347 zlatých a 38 krejcarů KM.

To vše bylo od dobrodinců okolních míst dáno a přiveženo a od našeho úřadu u přítomnosti velebného pána faráře a naší celé rychty rozděleno, jak komu podle škody patřilo. Pojmenování těch míst které tuto almužnu daly, není třeba, to bylo z celého našeho kraje a z dalších okolních vesnic i z kraje litoměřického. Taková síla almužny byla a ještě se žádný nezachoval, kdo to dělil. Kdo měl nejmíň škody, ten neměl nikdy dost, ale který byl na mizině a neměl ani kde hlavu složit, ten byl všem povolný a spokojený. Toho času se naše ves připravila do pořádku a rovnosti dále podle svého vystrčili hned, Filip Dittrich čp.39 o 14 kroků, jak muský kroky sou, vystoupil a za ním aby byla rovina Tichý čp.40, Podlaha čp.41, Dittrich Anton čp.42, Berg čp.43, Hausenblas čp.44. Ty všecky z dobrý vůle a k jejich užitku vystoupili a ztrmů ulici učinili. Ale nahoře Rivola čp.33, Havránek čp.34, ti zase ustoupili zpátky přes tři sáhy. Johan Rivola za jeho odstoupení a skrze jeho velkou bídu dostal z obecní kasy 90 zlatých a z kasy almužní 30 zlatých konvenční měny, protože on jeho starou sednici musel celou rozbořit a znovu s tavět, a dál nic. Josef Melzer z čp. 9 ten ztratil zahrádku a musel jeho domek celý otočit. Ten dostal od obce 30 zlatých a od almužny 30 zlatých KM. a ty domky za ním čp. 10 a 11 se též otočily, Ti dva ale z dobrý vůle a rádi. Při tom regulingu byl přítomen pán c.k. komisař, pán Hališ a pán c.k. inženýr pán Michaela, pána Chládky, stavebního mistra z Loun a našeho správce Franze Assenbauma a pánů rychtářů pana Antonína Kropvice a Fridricha Zinera a my co při rychte sme byli Antonína

Wágnera, toho času rychtáře, Josefa Hrušky, staršího obecního, toho Podlahy, Josefa Pišofta, toho Slavíka, konšelé.

Ten rok 1846 byl jeden z těch slabě prostředních let na sklizni. Po strychu se vázalo 8 a 9 i taky 11 mandelů žita, ale sypalo nejvejš na 10 čtvercích, 5 st a pšenice bylo o něco víc. Ty sypaly na třikrát víc a vázalo se jich po 1 strychu 7 a 8 mandelů. Ječmeny byly něco víc než prostřední a žito platilo o nový rok 15 zlatých 30 krejcarů a pšenice 21 zlatých a ječmen 12 zlatých a 30 krejcarů a oves 7 zlatých a erteple byly za 3 zlatky a rohlíky 4 zlatky a 30 krejcarů u nás a v horách, kde toho roku všecky zhnily, tam byly za 5 zlatých a 6 krejcarů a ještě byla o ně veliká nouze, že skreze velkou bídu koně zabíjeli a vařili a jedli, že toho roku už o poslední masopust tu byla velká síla lidu z hranic a odbýti se nedal žádný.

U nás toho roku 1846 brambory vzaly velkou zkázu, místem byly kórtuze zhnily. Na dolíkách, kde bylo trochu mokro, tam bylo na tři díly zhnily. Na horách to trvalo o tři leta dřív, ale jen něco jich zhnilo, ale roku 1845 a roku 1846, to kórt dočista tak, že na mnoha místech je nechali jen na poli a mnohý páni je dali vybrat a zakopat do země. Proto jak bylo položení tuze mokrá a pole sypký, tak tem smrad šel sám od sebe ven a kazil tak povětří, že od toho lidé se roznemohli. Krejská komise byla venku celej podzim a jen ty věci přehlížela.

Roku 1846 a den 6. prosince přišla do našeho kanceláře komis a ta náš slavný auřad zarazila a den 30. toho měsíce odebrala a byli sme přidělený panství postoloprtskému, pod pána direktora Zinera a náš pan správce, jalžto na zdraví chybný, přišel na penzi. Tak ten rok začal u nás s velkým neštěstím a taky tak dokonal. První byl Boží oheň a neštěstí též veliké, že náš slavný auřad byl odebraný, tak naše obec, která měla dříve sama všecky práva, nynčko je jako jedna z těch nejmenších. Dříve měl u nás rychtář všecky práva a moc, a to byla kontribuce, rekruti, cirkuláře sám přehlížel, obecní počty všecky sám ved a náš auřad co věděl, to věděl dřív rychtář. To ale auřad tuze mrzelo, až to všeckno dostali. Tak se stává všem poddaným, kteří tak jako my sprostý a mnoho věrný sou. Každý slibuje dobře, ale až ptáci má v kleci, pak jim dá místo cukru kamení a místo pelyněk, ať se každý sám postará aby nebyl ošizen. Tak tím zavírám se vsí chválou Bohu a děkujeme jeho nedostihlé prozřetelnosti, že nás odevší nemoci při tomto břemeni zachovati ráčil. Dne 31. prosince 1846, dokončen je starý rok!!

Rok 1847

Roku 1847 byla levná zima. Led po dvakrát tu zimu zdvihl, ale nikdy moc nenadělal. Dne 19. a 20. february odešel poslední led, ale březen, ten byl o moc chladnější a tak se orat nemohlo do sv. Řehoře. Toho času se prodávalo obilí tuze draze. Žito bylo 20 zlatých a pšenice 24 zlatých a taky jen 22 zlatých, ječmen byl 16 zlatých a 30 krejcarů a také 17 zlatých, ale na trhu oves za 9 zlatých. Jedno více /?/ za 2 zl., libra másla 57 zlatých, ale druhé věci byly ještě naobstání. Toho roku 1847 a den 6. března nám byl čtený Cirkulář skrze robotu, ale žádnému tuze milý, jak se v této knize vzadu, kde ho čistý vynachází. Toho roku bylo tuze draho. Ihned v lednu bylo žito za 17 zlatých a 30 krejcarů a těch stál až do března a pak začalo připlácet a než bylo půl dubna, bylo za 23 a až 27 zlatých a při tom bylo u nás ještě žita dost a přece šlo nahoru až se v Kometavě, dne 21. dubna, zdvihl lid proti handlířům, že nesměli kupovati až po 10 hodině a lidu bylo toho dne mnoho bito. Jak cenil moc, tak se hned chytili a musel ho dát zač oni chtěli. Já sám sem tomu při tom byl, já ale jako bázlivej o svou kůži sem odjel se vším domu a to sem také nejlepší si poradil, ale ve velkém strachu. Toho roku bylo ještě v dubnu špatné obilí na polích a to pro velký zimy. Dne 20. byl první jarní den a 30. dubna přišla nám hojná vláha, takže se žita tuze zdvihly a pak přšelo až do půl máje a to našemu obilí tak pomohlo, že žita se vázaly na 12 a 16 mandelů, ale co byly sekány a ječmeny se vázaly 8 i 10 mandelů a také od půl fůry, až do žní a ještě ve žních platilo obilí tuze. Žito za 35 zlatých a pšenice 35 zlatých a 37 zlatých, ale ječmen byl 25 zlatých i 27 zlatých. Ale na trhu za hranicemi bylo žito, když byly hranice zavřeny, za 16 zlatých a 18 zlatých. Protože toho roku nebyly žádný bram-bory a to dělalo tu celou drahotu. Jen se ale dostalo žito nový, tak přišlo na 15 a 13 zlatých.

A dne 26. prosince byla po naší obci sbírka na naše roztlučené zvony. To jest prostřední a jeden malý. Ten větší na naší věži a sebralo se s přičiněním faráře 15 zlatých a 43 krejcarů, které peníze se hned po té sbírce daly auřadu postelbergského, panu di- rektorovi schovat a který on také hned psal do Plzně zvonařovi, aby tuto práci na sebe přijal.

Rok 1848

Roku 1848 byla mírná zima. Bylo arci v lednu několik ostrých mrazů, přesto ale zas náhle přestala. Téhož dne 7. února se začal led pu- kat a 8. už také šel a byla voda jen jedna z těch malých vod, ale

trvala několik dní bez mrazů. Toho roku se silo hned prvního marce a trvalo až do posledního, skrze velký pršky. Dne 11. marce slavili v Lounech jubileum, to jest svátek konstituce, která byla ve Vídni povolena a v jiných městech všude. Někde dřív a také pozdějc. A taky se hned sbíraly a sílily městský gardy a pozdějc i také po vesnicích, jen skrze obránění každý svých míst. Toho času bylo po celý Evropě pozdvižení, takže Pariz zahnal svý ministry i krále. A je jich více. I také náš dvůr zahnal dva. To jest toho starýho a moudrýho Metrnicha, který na čtyřicet let sloužil a jednoho Uhra. Metrnich musel pěšky na první ves, bez koní a svého lidu. Tam teprve se kázal zapřáhnouti. Toho času vyšlo mnoho lístků který proti našim právám byly, ale všecko frai bez cenzury. Protože přišlo i tisku frai, mohl každý psát co se mu zlíbilo a zechtělo, jen když to moh dokázat. To se psalo i jak naše zem je zadlužená. Toho času bylo u našeho dvora na stát devět set milionů, které prej jen náš Metrnich byl vinen a ty se interesírovaly po pěti ze sta. Byla to hodná suma na naší zem. Toho času byly pozdvižení i v Italii. Všecky naše i jiných pánů země se pozdvihly toliko hnedle najednou. Tím ale zas brzo utišily, takže jak noviny povídaly, že byli z naší Italie poslové u císařské milosti prositi za odpuštění a taky ho jistě područili s tou výjimkou, že všechny škody páni zaplatějí. Toliko v apríli a měsíci máji nebyli v Italii ještě hotovi. Tam to stálo tuze moc lidu a nemohli tam s tím nic pořídít, nebo byla celí Italie pohromadě a také svatý otec byl s nima a dělal mihuru našemu dvoru, takže ho měli každý za zlý. Toho roku to jest 1848 bylo všudy zle. Se to všudy pozdvihovalo, takže auřady byly tuze shníženy, že každý dělal co chtěl a mluvil jak chtěl. Co si také lidi dovolili na rychtáře, že regruti dává s kverem jít, že ho zastřelí, že když konstituce je, že není povinen žádný regruty dávat. A když šel žalovat, tak mu řekli páni, přes to musíte jít, když jináč není. A toho roku dostal rychtu Johan Průkner z Nr 32 a měl ji až do roku 1849 a dostal ji zas Johan Slavík z Nr. 31 a ten byl asi do roku 1850 ku konci júna a dal to ke mně Antonovi Wágnerovi, že sem byl s tím známý, abych zas dělal jeho službu, kterou on pro nemoc nemohl zastávat. Na to přišla ta nemilosrdná nemoc a vzala u nás obietí 59 osob a také jednoho Bajer dragouna, ten byl ten šedesátý. Roku 1848 se daly dva naše zvony Přelejť a to byly ten prostřední jmenovaný a hodinkový, ty byly ale puklý tak, že bylo těžko s nimi zvonit. Na to se udělala sbírka po obci a sebralo se 135 zlatých 85 krejcarů a koštovaly 225 zlatých a 17 krejcarů. Druhé panize dal náš milostivej kníže

a níčko váží ten prostřední 6 centů 92 kg a ten malý 82 librů a ti se nahoru vytáhly za rychtáře Jana Průknera, když on nastoupil do té služby dne 26. listopadu 1848.

Rok 1849

Rok 1849 byl o drobet lepší. Bylo už více pořádku mezi lidem, ostal zas každý při své práci když viděl, že to nic nepřináší, V měsíci říjnu nám přibyla naše gruntovní daň v polovic výše, takže který platil jako sedlák 60 zlatých konvenční měny, pak platil mimo jiného všeho 95 zlatých k.m., takže mnohý platil více než 100 zlatých a přitom bylo obilí, žito o sv. Martinu za 7 zlatých, ječmen 5 zlatých a 30 krejcarů, pšenice 12 zlatých a 30 krejcarů.

Rok 1850

Roku 1850 přišel do Loun jak okresní auřad, tak také žandarmerie /četnictvo/, pak se stal dobrý pořádek. Při tom každý vystřízlivěl ze svého spaní. Jak se v Uhrách rebelie dokončila, tak se hned začal jiný pořádek. Začal každý zas svou práci a pořádek držeti a byl každý mírnější, hned jak slyšel o žandarmerii. Toho roku, to kest 1850 a dne 12. září se volil u nás i také jinde všude první přednosta, na kterýžto den byly všude veliké výlohy na trachtace a pití. A u nás byl zvolen za přednostu Anton Wagner z Nr. 17 a Mikuláš Korb a Filip Bittrich, oba za radní a důvěrníci byli tito Velebný pán Anton Richter, Josef Neubert č.3, Josef Průkner č.19, Josef Siegel č.14, Josef Hruška č.27, Vincenc Wágner č.82 a náhradníků bylo též tolik. Toho roku ještě v Juli přišla k nám cholera a vzala 59 obietí. Dřív to šlo spolenáhle, ale pak brala denně 6 a také 7 obietí. Toho roku byly u nás prostřední žně, obilí bylo ještě na kosy dost, ale málo sypalo. Žito šlo 2 a půl věrtele a pšenice na půl strycha a ječmen sypal jen vesměs po jednom strychu, ale luskovin bylo dost, ale kor málo sypala a některá kór málo sypala a některá kór nic, protože mušky jí vyžraly květ. Sen bylo prostředně a otav též a ovoce u nás nebylo žádné. Toho roku bylo zde mnoho vojska od Bayern dragounů. Leželi zde přes celý leto, 90 a také 100 mužů a Stations komando a ti zde byli až do oktobru a před tím také zde byli kyrysaři, ti ale šli brzy pryč.

Rok 1851

Těch maršů byla veliká síla od rozličnýmo pronárodu. To ještě vše nebylo tak zlé, ale až přišli Prisen husaři, pak se poznalo co je

rozdíl mezi lidem naším a tím rozpustilým Uhrem, který skrze dvě leta pod Košutem jen v nepořádku živ byl. A těch tu bylo u sedláka po třech a chalupník měl každý jednoho a dvůr jich měl celý šik pořád a ti zde leželi celou zimu. Toho roku byla držena osvobozující komise, která nás od roboty zprostita, dne 23.ledna 1851 jsme dostali naše potvrzení jak a kdy platiti se má. Sedlák byl povinen dáti 387 zlatých a 45 krejcarů konvenční měny a chalupník 189 zlatých a tak se naše všecky těžké břemena z nás svalily. Toho roku byla tuze levná zima, tak že v jméno Pána Ježiše ještě nebyl nikdež ve sklepech led a obilí platilo žito 11 zlatých a 30 krej. a pšenice 14 zlatých 15 krejcarů, ječmen 9 zlatých 30 krejcarů, ale maso bylo tuze drahý, libra za 10 zlatých konvenční měny, hovězí a vepřoví 12 zlatých a byla ještě o maso velká nouze protože v Čechách veliká síla vojska všudy. Toho roku se odváděli rekruti v Rakovnice.

Rok 1852

Byl na obilí tuze špatný. Žita byly v Zájezdě a byly moc vymáčený od mokra, takže se jich muselo mnoho vyorat a v ostalý ty byly samá tráva a platilo žito po žních 17 zlatých i 18 zlatých a ječmen 11 a také 11 zlatých a 30 krejcarů a pšenice byla o málo víc než žita. Toho roku bylo mnoho mandelů ale sypalo ještě přes 2/4 strichů všechno. Toho roku bylo maso hovězí za 10 zlatých konvenční měny a vepřový za 12 zlatých a libra másla za 30 krejcarů. Toho roku se nám odebral desátek pro pána faráře. Sedlák platil 127 zlatých a 5 krejcarů a chalupník 40 zlatých a 30 krejcarů konvenční měny a to platilo na devět let jak roboty, tak desátek, kdo ale mohl a chtěl, mohl zaplatit také hned.

Rok 1853

Roku 1853 byla tuze měkká zima. Nemrzlo dřív až v půli únoru. Pak to ale trvalo až do počátku dubna. Do pole se dřív nemohlo až 10. dubna, pak byly ale časy pěkné toho roku a řeka nevyšla ani z břehu. Až dne 8.června vyšla řeka vysoko přes břehy, takže nebylo ani místa suchého, sena byly všecky zkažený a erteple, co v lukách byly, byly též všechny zničeny. Na obilí byl ten rok prostřední a málo sypalo. Ozimů bylo více jak čtvrtý díl jak ječmene tak i ovsa a platilo žito až 32 zlatých a pšenice o málo víc. Toho roku zde byla komise skrze klasicírování a trvala pilně dvě leta, až do roku 1854. 30.října bylo šest důvěrníků voleno a to sice Neubert Josef č.3, Siegel Josef č.14, Průkner Jan

č.20, Čeněk Bernát č.6, Pischl Josef č.38, Veigelt Václav č.46, mimo představeného.

Rok 1854

Roku 1854 byla zas měkká zima a voda kor malá. Pak zas přišla voda na sena dvakrát, takže nezůstalo ani místa bez vody. Erteple byly všechny zkažený načisto, otavy prostřední, obilí bylo mín mandelů, ale lepší sypalo a platilo mezi 10 a 12 zlatými konvenční měny, pšenice též e ječmen za 7 zlatých a 30 krejcarů. Toho roku bylo zle chudým lidem, málo výtěžku a draho tuze. Toho roku se dal náš rybníček opravit, by lidé práci měli, a cesta u Strešku zarovnat a hráz u Brodů se začala podruhý opravovat a zima začala až po vánocích.

Rok 1855

Rok 1855 nastal s malou zimou ale dne 3.ledna byl mráz pořádný a pak mrzlo a sněhu napadalo tuze mnoho, takže každý měl strach před vodou a trvala zima pořád a mráz stoupl až na 20 stupňů dne 3.února a 17.února byl o jeden stupeň vejš. Toho roku byla prostřední ouroda a obilí stálo mezi 10 a 8 zlatými konvenční měny. Žito a ječmen 5 a 6 zlatých a pšenice ta byla tuze špatná, ale byla přece za řádný preis a pěkná až za 12 zlatých a 14 zlatých konvenční měny.

Rok 1856

Ten bude dlouho u nás se pamatovati. To stálo obilí tuze v pěkném stavu, žita tuze pěkný a ječmen dlouhý a hustý, pšenice též tak pěkná a vometání a všechno čistý, ale dne 5.července po 4 hodině odpoledne přišel jen všelijaký mráček, který ani neukazoval na velký déšť a se roztáhl a začal proti větru tlačiti ze vší síly a trvalý hřmot v povětří strh, tak jako by se vesnicí mnoho kočárů jelo a ve 1/4 na 5 hodin se spustil s takovým kvaltem krup velkých, že nenechal ani jednu střechu celou a to ať byla kryta šindelem nebo taškama, ta každá byla roztlučená. Zde v obci bylo zapotřebí víc jak 300.000 tašek. Jen na panský stavení bylo potřeba 140 tisíc a u sousedů ještě víc. Jen N.17, které mé bylo, potřebovalo dle obšencování 16.000 a když se krylo, bylo jich zapotřebí 17.000. Obilí, to neostalo žádné. Pšenice, ty byly tuze potlučené. Pláč byl na ulici od ledu převeliký a pomoc žádná. Panský sekali žita hned třetího. Sousedé ale jen některý, co z toho bude ještě se neví. Kroupy vážily 9 až 10 lotu a tuze prudce šly, ža na silnici zabily tři koně pod Ranou k Dobroměřicím. Zvěře pedlo tuze

mnoho, jak zajíců a koroptví bažanti a lidu moc potlouklo, že mnohý toho odležel. A hned od toho dne přelo neustále každý den a 16. a 17. byl velký příval, takže nám 18. t.m. naše všechny luka voda zaplavila a tuze podmáčela.

Váhy Lotu

Izraelský lot	= 8,41 gramu	Český lot	= 16,06 gramu
Římský lot	= 10 až 18 gramů		
Specifická váha ledu	= 0,9		